

radiosoonid

♂ ♀

Ernö von Dohnányi
(1877—1960)

ESTONIA TEATER
The Estonia Theatre

VARIATSIOONID VARIATIONS

Ballett 1 osas
A ballet in one act

Muusika — ERNÖ VON DOHNÁNYI
Music by

(Variatsioonid klaverile ja orkestrile
lastelaulu teemal, op. 25
Variations on a Nursery Song for piano
and orchestra, Opus 25)

Koreograafia — LÁSZLÓ SEREGI
Choreography by

Esietendus — 17. mail 1991. a.
First night — 17 May 1991

Solistid:
Performers:

I paar
Couple One

INGRID ITER DMITRI HARTŠENKO
MARINA KESLER MIHHAIL NETŠAJEV
KAJA KREITZBERG TOOMAS RÄTSEPP

II paar
Couple Two

IRINA HÄRM VLADIMIR KLEPININ
INESSA PAKRI IGOR VASSIN

III paar
Couple Three

TIINA KRIPSAAR VLADIMIR KUZMIN
JANE RAIDMA MEELIS PAKRI

IV paar
Couple Four

KATI IVASTE PRIIT KRIPSON
TUULI VILKS VITALI NIKOLAJEV

V paar
Couple Five

OLGA BORISSOVA KRISTJAN HÄRM
VIKTORIA ANDREI IZMESTJEV
GETŠANSKAJA JURI JEKIMOV
INNA SÖRMUS

Laps
Child

KERLI PANK
KÜLLI TAEVERE
ELLEN VIOL

Koreograaf, lavastaja ja kunstnik —
Choreographed, staged and designed by
LÁSZLÓ SEREGI
(Ungari/Hungary)

Lavastaja assistent —
Assistant director —
ILDIKÓ KÁSZÁS
(Ungari/Hungary)

Repetitorid —
Repetiteurs
TATJANA LAID
FRUNZE STEPANJAN

Etenduse juht —
Stage manager
JÜRI KRUUS

VARIATSIOONID KLAVERILE JA ORKESTRILE op. 25 on kirjutatud üldtuntud lastelaulu "Ah, vous dirai-je, maman" ("Ah, ma ütleksin teile, ema") teemale. Kirjutamise aastaks on märgitud 1913—1916 (erinevaid allikais). Nagu enamikus Ernö von Dohnányi klaveriteosteis, on ka siin brahmsilik romantism ühendatud lisztliku virtuoossuse ja tohutute kulminatsioonidega.

Ballett "Variatsioonid" (originaalis "Változatok egy gyermekdalra") on loodud Budapestis 1978. aastal. 1984. aastal tõi László Seregi selle välja ka Sydney Ooperi laval. Ungari TV-s tehti balleti filmi-variant 1981. aastal.

Koreograafi kreedo järgi tahab see ballett tuletada tänapäeva koormatud, eluraskustes vaevlevatele ja tihti kibestunud inimestele meelde nende lapsepõlve puhtaid ja muretuid aegu.

Orkestripartii kaaluka sissejuhatuse (Maestoso) rangest ja rasket hoiakust voogab ootamatult läbi lapsepõlve muretu mälestusena lastelaulu motiiv. Järgnevas 11-s muusikalises variatsioonis tulevad üksteise järele esile pildid möödunust, mis nii muusikas kui tantsus arenevad suurteks läbielamisteks (sümfoonilisteks töötlusteks).

Elu toob aga kaasa ka raskusi: tulevad katsumused, meeste tõsised (isegi julmad) mängud (Alla marcia) toovad kaasa muret ja leina (Passacaglia, Adagio).

Ometi elu võidab ja üksteise taasleidmine armastuses (Koral) toob lavale elurõõmu (Finale fugato), ent juba teises meelesolu-tonaalsuses ja –võtmes.

VARIATIONS on a Nursery Song for piano and orchestra, Opus 25, are written on the theme of the well-known nursery song "Ah, vous dirai-je, maman". Different sources vary as to the year of writing (1913, 1915 and 1916 are cited). Like most piano compositions by Dohnányi, *Variations* combine Brahms-like Romanticism with Lisztian virtuosity and tremendous culminations.

The ballet *Variations* (original title, *Változatok egy gyermekdalra*) was created in Budapest in 1978. In 1984 László Seregi brought it out at the Sydney Opera. A film version of the ballet was made at the Hungarian television in 1981.

The choreographer says: The ballet is intended to remind the contemporary burdened, tormented by hardships and often embittered man of the pure and carefree days of childhood.

The weighty Maestoso from the orchestra introduces five parts. The severe, grave music is unexpectedly invaded by the nursery song motif as a carefree childhood memory. The following eleven variations call forth, one after another, pictures of the past which develop into major emotional experiences (symphonic treatments) in both music and dance.

Life brings with it hardships. There will be ordeals; men's serious, even cruel games (Alla marcia) bring in their wake sorrow and grief (Passacaglia, Adagio). Yet life triumphs; the finding of each other again and love (Chorale) bring the joy of living to the stage (Finale fugato) but in a mood and key different from those at the beginning.

ERNÖ (ERNST) von DOHNÁNYI (1877—1960), ungari helilooja, pianist ja dirigent, sündis Bratislavas, suri New-Yorgis. Muusikalise hariduse sai Budapesti Muusikaakadeemias I. Thománi ja H. Koessleri juures, täiendas end Eugene d'Albert'i juures.

Lisaks kontserttegevusele oli klaveripedagoog Budapestis ja Berliinis, juhatas sümfoniaorkestreid Budapestis, New-Yorgis jm., oli Budapesti konservatooriumi direktor ja Muusikaakadeemia juht (1934—41). 1945. aastal emigreeris Argentiinasse, seal USA-sse.

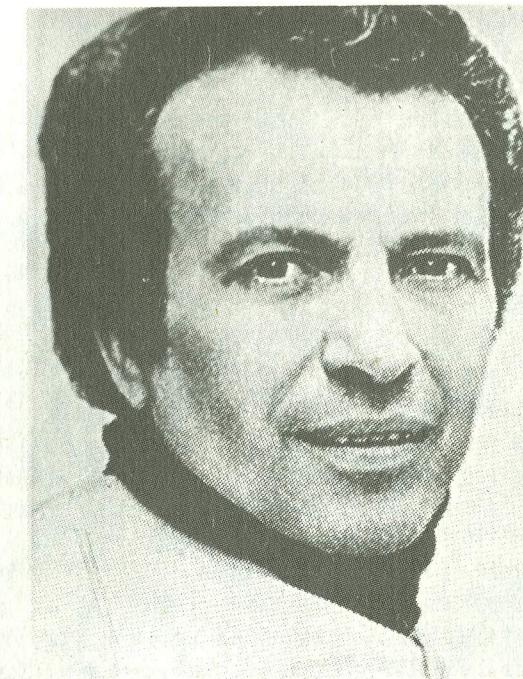
Pianistina oli tuntud kui kaasaegse muusika interpreteeri ja (mängis palju Bartóki teoseid), heliloojana oli aga romantik. Tema muusikas on tunda tugevaid Brahmsi ja Schumann mõjutusi. Tuntumateks teosteks on ooper "Vojevoodi loss" (1922), Variatsioonid klaverile ja orkestrile lastelaulu teemale, 4 klaverirapsoodiat. Kirjutanud on veel 2 ooperit, balleti, 2 sümfoniaat, Messi, Stabat Materi, Kontserte viiulile, tšellole, klaverile, harfile; viiulisonaate, orkestri- ja klaverimuusikat.

ERNÖ (Ernst) VON DOHNÁNYI (1877—1960), the Hungarian composer, pianist and conductor, was born in Bratislava and died in New York. He received his musical education under István Thomán and Hans Koessler at the Budapest Academy of Music, and also took lessons from Eugen d'Albert.

Besides a concert career, Dohnányi taught the piano in Budapest and Berlin, and conducted symphony orchestras in Budapest, New York and other cities. He was director of the conservatoire in Budapest and at the head of the Academy of Music in 1934—41. Dohnányi emigrated to Argentina in 1945 and from there to the USA.

Dohnányi the pianist was known as an interpreter of contemporary music (he played a lot of Bartók), while as composer he was a Romantic. His music was strongly influenced by Brahms and Schumann.

Dohnányi's best-known works are the opera *A vajda tornya* ("The Tower of the Voivod", 1922), *Variations on a Nursery Song* for piano and orchestra, four rhapsodies for piano. He is also the composer of two more operas, a ballet, two symphonies, a Mass, a Stabat Mater, violin, cello, piano and harp concertos, violin sonatas, orchestral and piano music.

LÁSZLÓ SEREGI (s. 1929), ungari ballettantsija ja koreograaf, sai tantsualase ettevalmistuse Ungari Armee Tantsuansamblis. 1957. aastast alates tegutseb ta Budapesti Riigooperis, kus ta alguses oli ballerolist, täites põhiliselt karakterosi, 1967. aastast sai temast ballettmeister, praeguseks on ta juba peaballettmeister (1977-st a-st). Ballettmeistrina alustas ta tantsude seadmisest ooperites (Gounod "Faust", Wagneri "Tannhäuser" jt.). 1968. aastal töi ta lavale Hatšaturjani balletti "Spartacus", mis sai pöördepunktiks tema loominulgilises biograafias. Seda balletti on ta lavastanud Saksa Riigooperis, Austraalias, Tšiilis jm.

1970. aastal töi ta Budapestis uue versiooni Bartóki "Völumandariinile" ja "Puust printsile" (neist viimase lavastas ka Berliini Saksa Ooperis 1974), uuendades neid veelkord 1981. a.

1985. aastal loodud koreograafia Prokofjevi "Romeole ja Juliale" sai tema töös uueks etapiks. Seda lavastas ta ka 1990. aastal Savonlinna Operipidustustel.